

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Jeg vil sige til den højt-ærede Undervisningsminister, at vi vil gaa den Vej, som vi har lært af de nuværende Regeringspartier at gaa, nemlig at man skal tage det, man kan faa. Jeg kan jo høre, at der ikke er mere at opnaa, og saa maa man altsaa tage det, der her tilbydes sig. Det mener jeg vil være det rigtige.

Naar man gaar Udviklingen i Aarenes Løb igennem, vil man se, at vi fra konservativ Side har ført en Kamp til Fordel for de private Skoler lige fra Behandlingen af det lille Lovforslag i 1919 om Friskolerne paa Landet; hvortil jeg stillede et Ændringsforslag, som ogsaa blev gennemført, til dengang Privatskolernes Forhold blev ordnet ved Loven af 4. April 1928. Desuden har vi med Opmærksomhed fulgt — og vi har ogsaa gjort vor Indsats — den store Skolelov, og det er mig en Glæde at høre, at i alt Fald det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard er inde paa vore Tanker. Den Tale, det ærede Medlem holdt, var et sandt Ekko af det, vi Gang paa Gang har sagt, men aldrig forhen har kunnet faa Øre for. Nu er altsaa i alt Fald det ene Regeringsparti gaaet ind derfor, og der er vel ingen Tvivl om, at saa vil ogsaa det andet Regeringsparti følge efter.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg har ikke ønsket, at man skulde føre en Diskussion om, hvem der var særlig venligt indstillet over for de frie Skoler. Det er det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, der har rejst denne Diskussion. Det er det ærede Medlem, der har villet slaa sig til Ridder paa, at her var egentlig den Mand og det Parti, som de frie Skoler skulde og kunde tro paa, naar der var Tale om at ofre Penge. Det er derfor, jeg har fremdraget de Kendsgerninger, at dengang da Spørgsmaalet om Tilskud til disse Skoler skulde drøftes i Rigsdagen, da nedsatte det daværende Vinstreministeriums Undervisningsminister et Udvalg med den begrænsede Opgave inden for de økonomiske Rammer, der forelaa, at foreslaa lovordnede Forhold paa dette Omraade i Stedet for som tidligere at opføre et Tilskud paa Finansloven. Dengang var der ikke Tale om 311 000 eller 325 000, som der her er Tale om. Da laa Tallene paa 116 000—120 000 Kr.

Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at det Parti, som dengang da de havde

Ansvar for Landets Økonomi, mente det nødvendigt at blive inden for disse begrænsede Beløb, det Parti, som aldrig paa noget Tidspunkt — selv under de højeste Konjunkturer, da Udgifterne var højest oppe og Skoleophold var dyrest — udnyttede Højskoleloven fuldt ud med Hensyn til Understøttelser, dette Parti kan ikke nu, naar vi andre kommer med Forslag om Forhøjelser, som man maa anerkende virkelig betyder noget, nemlig en Fordobling af det Tilskud, der nu er til Raadighed, komme og sige: Dette er ingenting, vi vil egentlig gerne være med til meget mere. Der skal dog være en lille Smule Mening i Tingene.

Det var ikke saadan i 1930, at Efterskolerne kom og sagde til Venstre: Vi er fuldt tilfredse med det, vi faar. Nej, Efterskolerne mødte paa det Tidspunkt akkurat som nu med yderligere Krav, som ikke blev imødekommet fra det ærede Partis Side; heller ikke fra vor Side, det er fuldstændig rigtigt, men det stod vi ved.

Det ærede Medlem siger, at det var noget andet dengang, for dengang skulde man spare, og det ærede Medlem siger, at siden den Tid er Udgifterne til de offentlige Skoler blevet større, og det er naturligvis rigtigt, at Udgifterne til den offentlige Skole er blevet større, men de er i hvert Fald ikke blevet fordoblede.

Jeg siger ikke dette, fordi jeg vil begynde at konkurrere med det ærede Medlem med Hensyn til Velvilje over for de private Skoler. Jeg har paa ethvert Tidspunkt under hele mit Arbejde med Skolevæsenet erkendt disse Skolers Berettigelse og anerkendt den store Betydning, de har haft for hele det danske Folk og navnlig for den danske Bondestand, og jeg haaber, at der altid skal være Muligheder for, at disse Skoler kan fortsætte deres udmærkede Arbejde i det danske Folk; men det gavner ikke disse Skolers Interesser, naar man benytter enhver Lejlighed til at slaa partipolitisk Mønt deraf, og jeg kan ikke se andet, end at det, det ærede Medlem har gjort ved i Dag at rejse Spørgsmaalet om Velviljen over for disse Skoler, er et Forsøg i den Retning.

Jeg beder om, at man af Hensyn til de frie Skoler, hvis Vilkaar i den kommende Tid kan blive meget vanskelige, vil støtte alle Bestræbelser, der gaar ud paa at forbedre deres Kaar, og det gør det foreliggende Forslag i meget væsentlig Grad.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.